

[Søren Jensen (Vejen).]

tilfælde må betegne som såkaldte forretningsforbindelser, fortsat skulle kunne trækkes fra på selvangivelsen og dermed til en vis grad overlades til andre skatteydere at betale.

Med disse udtalelser som udgangspunkt blev problemet taget op til diskussion i skatteudvalget, og der blev, som finansministeren nævnte, i udvalget foretaget en række undersøgelser, herunder af hvordan man bærer sig ad i andre lande. Der blev som bekendt også i betænkningen til skattekontrollovsforslaget optaget en bemærkning om, at man i ligningsdirektoratet overvejer disse forhold med henblik på en ændring, og jeg nævnte selv ved anden behandling, at dette spørgsmål ikke var glemt, men at det var noget, vi ville vende tilbage til.

Jeg har ønsket at komme med disse bemærkninger for at understrege, at vi fra socialdemokratiets side helt er indstillet på at være med til, så vidt det nu en gang er gør- ligt, at bremse det misbrug, der utvivlsomt finder sted. Jeg kan derfor principielt erklære mig enig med forslagsstillerne i, at der bør indføres strengere regler på dette område, også ud over den stramning, der skete ved gennemførelsen af den skærpede skattekontrollov. Det er socialdemokratiets eget ønske, at der også sættes ind på dette felt, og vi er klar til at medvirke dertil.

Men det ligger jo sådan, som finansministeren nævnte, at der i forbindelse med det, man kan kalde regeringens finansielle buket, kan forventes et forslag, der omhandler nøjagtig det samme spørgsmål. Hvis et sådant forslag skal til behandling i skatteudvalget — og det må vi vel regne med — vil jeg anse det for mest fornuftigt, at det tages op til drøftelse sammen med det lovforslag, vi her behandler, og at de gøres til genstand for behandling under ét i udvalget.

Stetter: Den af finansministeren omtalte oversigt over regeringens finansielle forslag er fremsendt til folketingets politisk-økonomiske udvalg, og i punkt 20 i dette notat har regeringen varslet en begrænsning af adgangen til at drædge repræsentationsudgifter. Jeg kan ikke vide, hvad denne bemærkning dækker over; vi må se på det, når regeringen fremsætter sit forslag. Jeg skal

derfor ved denne debat holde mig til at behandle det foreliggende lovforslag.

Forslaget bygger på, at regnskabspligtige skal forhøje den skattepligtige indkomst med saldoen fra repræsentationskontoen. Det lyder enkelt og ligetil, men det er det ikke, for repræsentationsudgifter er ikke noget entydigt begreb. Diftsudgifter til f. eks. rejser, møder, konferencer, deltagelse i kurser og meget, meget andet indeholder i realiteten også udgifter til repræsentation, og de lader sig i praksis kun vanskeligt udskille. Ligningsmyndigheder, revisorer og de skattepligtige ville blive sat på en til dels håbløs opgave, og resultatet ville ikke svare til anstrengelserne. Det er jo ofte sådan, at vi beskæftiger os med detaljer i stedet for at beskæftige os med hovedlinjerne i skattelovgivningen. En retsregel som den af socialistisk folkeparti forslåede ville i øvrigt med rette blive betragtet som meningsløs, fordi repræsentationsudgifter i langt de fleste tilfælde er en ren driftsomkostning.

Som det allerede er fremgået af forhandlingen, har folketingets skatteudvalg ofte behandlet spørgsmålet om repræsentationsudgifter, sidst i forbindelse med ændringer i kontrolloven, hvad finansministeren allerede har gjort opmærksom på, og et enigt udvalg gav da myndighederne mulighed for at tilpligte de regnskabspligtige at føre en journal over repræsentationsudgifterne. Samråd med finansministeren og ligningsdirektøren har desuden bekræftet, at myndighederne har hjemmel til at stoppe enhver form for misbrug af de gældende regler. Det er et spørgsmål om at give opgaven en prioritet.

Forslagsstillerne definerer egentlig repræsentation som bl. a. bestikkelse. Det er en urimelig anklage, man her rejser mod en masse personer. Vel, vi lever ikke i noget ideelt samfund eller nogen ideel verden, men det forekommer mig alligevel besynderligt, at et politisk parti tillader sig at rejse en så generel sigtelse. Det forekommer mig temmelig uværdigt, og jeg må bestemt afvise denne sporgbrug.

Må jeg i øvrigt spørge forslagsstillerne: hvorfor jager man alene privat ansatte personer og selvstændige næringsdrivende? Hvorfor har man ingen forslag om begrænsninger for offentligt ansatte og for stat og